

Bløvsførelse, Omgang, hele det Samfundslag, man tilhører, have større eller mindre Sympathi enten for det ene eller andet Parti; man kan føle sig tiltrukket eller frastødt af de Mænd, af den Mand, som er den ledende her eller der. Men jeg paastaar, at med alle de Feil eller Mangler eller Forsyndelser, man maatte mene at finde hos vort Folkeparti, er der Intet, Intet, der berettiger til at lægge Haand paa Frihed og Forsatning. Og jeg siger, at de Elementer i Samfundet, som nu have tilrevet sig Enmagten, de Elementer, som nu herske eneraadig her i Landet, de have Intet forud for Folkepartiet hverken i Henseende til politisk Evne, til Indsigt, til Modenhed, til Statsmandsblik, ei heller i Henseende til Hæderlighed, Redelighed og Uinteressethed. Jeg siger, at dette er det mest temeraire, det mest grundløse Forsøg, som nogensinde er gjort paa at berøbe et Folk dets Frihed. Det har end ikke været muligt at stille blot et Ord, en Stygge af en Virkelighed op til at bemyndige det. Hvad er det for en Nød, en Ulykke for Land og for Samfund, som man har maatte paabe- raabe sig som den Fare, der truer? Det er den Nød at disse syv Mænd derhenne skulde forlade deres Taburetter! Det er den Ulykke, det er den Ruin, som truer vort Land! At afværge dette, det er at frelse Samfundet, at redde Fædrelandet!

Paa tidligere Trin af Udviklingen har jeg efter ringe Evne gjort, hvad der stod i min Magt for at holde igjen. Endnu under sidste Samling har jeg gjort, hvad jeg kunde for paa Finansloven at faae undgaet det Sammenstød, der truede. Jeg er ikke blind for — og jeg ser det maaste klarere nu end for et Aarstid siden — at Hvertallet her i Salen har ikke været helt Herre over, hvorvidt dette Sammenstød kunde afværges eller ei. Den Udvikling, som er foregaaet i vort Folk, i begge Partier, i Løbet af de sidste 10 eller 15 Aar, den har Noget af Naturnødvendighedens Karakter; det har maaste næppe ligget i Forretnes, i Enkeltmænds Magt at afværge det, der er sket. Men i hvert Fald, al tidligere Tvivl, al Afveien af Ret og af Uret hos den Ene og hos den Anden, det er nu forbi. Der er intet Valg længer. Veien ligger nu klar og aaben for os. Enhver, der føler sit Ansvar som Medlem af den lovgivende Forsamling, vil ofte have baaret paa Tvivl og Uro, naar han har staaet overfor en Afgjørelse. Men en Ting have vi paa denne Side, som vi skyld Regjeringen Tak for. Den har lettet os Byrden, befriet os for enhver Grund til Tvivl, bortryddet enhver Banskfelijkheid, gjort enhver Betænklighed overflødig. Vi have

ingen Magt længer, hverken at gjøre gjældende eller at sætte overstyr. Vi have intet Andet at gjøre, end ærligt at betjende Sandheden. Hvad saa Enden bliver — det ligger det ikke i vor Haand at afgjøre.

Þingel: Det er vanskeligt i dette Dieblik at gribe Ordet og forsøge paa at samle det høitærede Þings Opmærksomhed efter et Foredrag af denne Art. Det forekommer mig, som om der endnu i Luften vibrerer de sidste Toner af en skjøn Musik, som jeg nødig vil forstyrre. Jeg er dybt grebet af, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) har sagt, og langt hellere end tale vilde jeg stille gaa hen og overveie hans Ord. Men jeg har nu en Gang indtegnet mig som Taler og faaet Ordet, og der er maaste dog en lille Smule af det, jeg havde at sige, som han ikke har sagt, og maaste er der ogsaa en lidt anden lidt lysere Opfattelse, som det kunde være rigtigt kom til Orde her ovenpaa denne hele Tilstand, som nylig blev udtalt her, men som utvivlsomt havde et noget mørkt, noget pessimistisk Skjær. Jeg har bedt om Ordet, fordi jeg ogsaa indstændig vil opfordre det høie Þing til at stemme for Finanslovens Forkastelse. Jeg er kommet til dette Resultat, fordi jeg væsentlig har mit Blik sættet paa det danske Folk. Det forekommer mig, at den ærede foregaaende Taler en lille Smule for meget undervurderede Betydningen af den Afstemning, som nu utvivlsomt vil falde her i Þinget om ikke lang Tid. Det forekommer mig, at han alt for meget førte dens Betydning ned mod Nulpunktet. Det forekommer mig, at en Afstemning, som ikke har en virkelig reel Betydning, saaledes at man kan gaa hen og pege paa, hvilken politisk og faktisk Forandring den medfører, al- ligevel kan have en overordentlig stor moralisk Betydning, og det er den Betydning, som jeg tror, at vor Afstemning vil faae, naar den kort og skarpt og hensynsløst for tredie Gang fordømmer Ministeriets Politik. Jeg tror, at det danske Folk vil forstaa, hvad der sker i dette Tilfælde, at det danske Folk vil faae Indtryk af, at dets Repræsentanter, hvor megen Magt man end har taget fra dem, hvor megen Haand man end har tilspøiet dem, dog tre Gange saa hurtigt og bestemt som muligt have ført et Øjeblik imod denne Regjeringens Politik. Det forekommer mig, at der, saaledes som den ærede foregaaende Taler har sagt, i Mandags skete en afgjørende Begivenhed. Jeg sad her i Baggrunden, jeg faae dette Stuespil, som gif for sig for